کوشنی سوداګره

لیکوال: ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

پیخلیک: وږی ۱۴۰۴ لېږدی

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

لیکي پوهه:

سرلیک: **کوشنۍ سوداګره**
لیکوال: ډاکټر مهندس حشمت الله ,, اتمر ،،
اېډېټور:
د پښتنۍ ډیزان: ډاکټر مهندس حشمت الله ,, اتمر ،،
خپرندوی:
چاپشمېر: ۱۰۰
چاپ نېټه: میاشت - وږی / کال ۱۴۰۴
واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷٦۹۹۸
برېښنالیک: atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له لیکوال او خپرندوی سره خوندي دي، بې اخځ ښوونې ترې د ګټې اخیستنې اجازه نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړلیک

سرلیک **چوپړی**

پخښتۍ.. ۱
بسم الله الرحمن الرحیم ۲
لیکي پوهه:.. ۳
لړلیک ٤
تراڼ (پیل، شروع، برید).. ٥
د یادښتونو له پاره:.. ۷
ناانډوله (ناول، کېسه یا داستان) ۸
د چاپ شویو کتابونو لېست.. ٦۸
د کار لاندې کتابونو لېست ۷۲
د امکان او وخت په صورت کې.. ۷۳
د پخښتۍ څټ ۷٤

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

تراڼ (پیل، شروع، برید)

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلّهِ إجْلَالًا لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إلَهَ إلَّا اللّهُ خُضُوعاً لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى اللّهُ عَلَى مُحَمَّدٍوَآلِهِ .

بې پايه ستاينه او بې حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود مانۍ او کاينات يې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقيقت له پېژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پيدايښت يوه حتمي لامل دی. عظمت، د ټولې نړۍ موجوديت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق د رسيدو جوهر په يوه والي کې د اعتراف، تباهۍ او بې وسۍ يوه له لوړو وسيلو څخه دی.

ګرانو لوستونکو!

دا ځل مې و غوښتل يو بل حقيقي داستان يا ناول چې کيسه يې په هېواد کې د ننه تېره شوې ده، د خپلو کتابونو مينوالو او لوستونکو سره شريکه کړم. زما د کتابونو مينه وال يوازې معماران او انجينران نه دي، نه بايد اوسي، نوځکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو ليکونو کې توپير راوړم چې د هرې ځانګې مينه وال په کې ډېر شي، دا کار به ما ډېته اړ کړې چې ليکنې مې توپير و لري او هم به مې مينه وال ډېر شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنئ سوداګره

....

پاکه ربه!

زموږ له پاره خپله لاره بې ستونزې کړه، تر څو موږ له تا پرته بل څوک و نه وینو او نه يې وپېژنو. زموږ سره مرسته و کړه تر څو مو په وجود کې د غرور نخښه پاتې نه شي او د اسلام د دين له سپېڅلو بنده ګانو څخه مو و بولې.

- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوک چې دا کتاب لولي په ډېر درنښت هیله کیږي چې، خپلې غوښتنې او وړاندیزونه د دې کتاب د بیا کتنې له پاره، زما سره شریکه کړئ.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷٦۹۹۸

په در نښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنئ سوداګره

....

د یادښتونو له پاره:

۱- ....

۲- ....

۳- ....

۴- ....

۵- ....

۶- ....

۷- ....

۸- ....

۹- ....

۱۰- ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

ناانډوله (ناول، کېسه یا داستان)

په پخوا پیر(وختونو) کې یوه سړی چې نوم یې شریف و، ژوند کوه.

هغه د خپل نوم په شان هم شریف (ښه) سړی و، د هر چاه سره به یې ښه سلوک درلود او د خپلې کورنۍ او نورو کسانو باندې ډېر ګران و.

هغه لږ لوی او د ښوونځي شو، پلار یې هغه په ښوونځي کې ګډ (شامل) کړ.

په ښوونځي کي یې ښه استعداد نه درلود او د ټولګي پای نمبر به و.

هغه ښوونځی په ډیرو ستونځو سره پای ته ورساوه او د دولسم ټولګي نه و وت(فارغ شو).

کورنۍ یې ډېر کوښښ وکړ تر څو په هغه پوهنتون و وایي مګر هغه ښوونځی په ډېر ستونځو سره، سر ته رسولی و، نو ځکه یې د پوهنتون لوستلو توان نه درلود.

څه موده تېره شوه، هغه به اخوا او دېخوا ګرځېده او څه کاروبار یې نه درلود.

یوه ورځ د کور نه وختي د باندې شو او غوښتل یې چې د خپل ملګرو سره ښار ته لاړ شي، په لاره کې هغوی، د هغه وخت دولتي عسکرو ودرول او د هغوی نه یې د تعجیل کارټونو پوښتنه وکړه.

هغوی په وار سره خپل کارټونه وښودل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

عسکرو به لمړی د هغوی څېرو ته کتل بیا به یې د کارټونو پیخلیک په ځیر سره کاته او څه پوښتنې به یې هم د هغوی نه کوې.

د شریف وار ورسېد.

یوه عسکر په ځیر سره د هغه کارت ولید.

بیا یې شریف ته وکتل او ویې ویل:

ستا د کارټ پیخلیک لږې ورځې پاتې دي.

ښه به وي چې د عسکرۍ د تېرولو د پاره ځان څېره کړې.

شریف و ویل:

زه پلان لرم چې پوهنتون و وایم.

عسکر ترې پوښتنه وکړه:

تا د پوهنتون آزموینه ورکړی ده؟

هغه و ویل:

هو!

بیا عسکر ورنه پوښتنه وکړه:

کوم پوهنځی دې ټاکلی دی؟

هغه و ویل:

ما انجینري پوهنځی ټاکلی دی.

بیا عسکر و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

ستا د کارټ دوې میاشتې پاتې دي، که چېرې په آزموینه کې بریالی نه شوې، کولای شې زمونږ قطعې ته راشې، البته ځان څېره او عسکري خدمت دې پای ته ورسوې.

شریف و ویل:

ستاسو قطعه چېرته ده؟

عسکر و ویل:

زمونږ قطعه په کابل ښار کې د ننه ده.

شریف وپوښتل:

دنده یې څه او چېرته ده؟

عسکر و ویل:

دنده یې امنیت او کابل ښار اړوندو سیمو کې ده.

شریف بیا و پوښتل:

نفر کشي خو به نه لري؟

هغه و ویل:

اوس خو یې نه لري.

شریف د جبه کلم (قلم) و ویست او د عسکر نه یې د کاغذ غوښتنه وکړه تر څو د عسکر نوم او پته (آدرس) ولیکي.

عسکر هم ورته د کاغذ کوچنې برخه ورکړه، شریف د هغه د نوم ، قطعی نوم، کومندان (کومندان) نوم او پته ولیکه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

بیا یې هغه ته و ویل:

که چېرې په پوهنتون کې بریالی نه شوم، حتما تاسو قطعې ته راځم او عسکري خدمت تر سره کوم.

عسکر هم خوشحاله شو او شریف ته یې و ویل:

په خیر راشې!

زه د ستا په تمه (انتظار) یم.

بیا شریف د هغه نه خدای پاماني واخیسته او د خپل نورو ملګرو سره ښار ته روان شو.

ورځ یې په ښار کې تېره کړه، پارکونو او سینما ته لاړل او ماښام بېرته خپلو کورونو ته ستانه شول.

ورځې تېرېدې او د هغه امید او خوشحالی لږېده (کمېده).

د بلې خوا د هغه د کارت وخت هم په لږېدو و.

څه موده تېره شوه او د کانکور د آزموینې پایلې هم اعلان شوې.

په هغه وخت کې د نن په شان ټېلفونونه او امکانات نه و.

تلوېزون هم ډېرې خلکو نه درلود او که چا هم درلود، هغوی هم د برېښنا ستونزه درلوده.

ټولو به راډیو اورېده او له هغې لارې خبرېده.

شریف هم د آزموینې د پایلې د اعلان نه د خپل ملګري په مرسته خبر شو، کوم چې راډیو یې اورېدلې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

دا وخت د شپې اته نيمې بجې وې.

هغه د شپې خوب و نه کړ.

کله به د پوهنتون په سوچ کې ډوبېده او کله هم د عسکرۍ.

شپه سبا شوه.

هغه د سهار لمونځ له پاره اودس وکړ او بيا د لمانځه د ادا کولو د پاره ماجت خوا ته روان شو.

لمونځ يې په جمع ادا بيا بېرته خپه کورته ستون شو.

په دې وخت کې مور يې ورته چاى دم کړى و.

هغه د سبا چاى و ښېل، بيا هغه حمام ته لاړ مخ اولاس يې تازه او ږيره يې وخرېله (تراش کړه).

خپل کالې يې بدل او دريشي يې تن ته واچوه.

وېښتان يې ږمونځ او ښو ځل، ځان يې په هنداره کې ولید.

بيا يې روسي کلونيا پر مخ و پاشه، بوټان يې په پښو او له کوره و وت.

لمړى خپل ملګري کورته لاړ کوم چې د هغه کور ته نږدې شتون درلود.

د هغه کور ته ورسېد او دروازه يې و ټکوه.

د هغه ملګرى دروازې ته راغى او دروازه يې خلاصه کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

لمړۍ یې شریف ته سلام ورکړ او بیا یې هغه ته د کور د ننوتو بلنه ورکړه.

شریف د هغه سلام ته وعلیکم و ویل او د هغه نه یې مننه وکړه.

بیا یې هغه ته و ویل:

راځه!

کابل پوهنتون ته د کانکور د پیلې په خاطر لاړ شو او لیستونه وګورو چې بریالي شوي یو او که نه؟

ملګري یې و ویل:

سمه ده!

زه کور ته ننوځم، کالې مې بدلوم او ژر بېرته راوځم.

شریف و ویل:

سمه ده!

زه دروازې نه لږ لرې ودرېږم.

ته کوښښ وکړه لږ ژر راو وځه چې لاړ شو.

بیا الته ګڼه ګونه پیلېږي او د لیسټ کتنه کې ستونزي منځ ته راځي.

ملګري یې و ویل:

سمه ده!

زه ژر راځم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

بیا هغه کور ته د ننه شو.

شریف هم دروازې خوا ته لږ لرې ودرېد او په سوچ کې ډوب شو.

لږ ځنډ وروسته د هغه ملګرې د کوره و وت او دواړه د ملی بس تم ځای ته لاړل.

التبه د بس انتظار یې وکړ.

څو دکیکې وروسته بس ورسېد، هغوی په بس کې و ختل او ښار ته لاړل.

بیا د پوهنتون د موټرو تم ځای ته لاړل او د پوهنتون مزی (لین) موټر کې کېناستل.

موټر ډک او حرکت یې وکړ.

دواړه، سوچې وو.

هغوی په موټر کې له یوه کس نه د پوهنتون د ننوتو دروازې پوښتنه وکړه.

کس و ویل:

تاسو نوي زده کړیالان یاست؟

هغوی ځواب ورکړ:

نه!

مونږ د کانکور آزموینه ورکړې ده، پایله یې زړول شوې ده، مګر مونږ نه پوهیږو چې پوهنتون ته بریالي شوي یو او که نه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنی سوداګره

....

اوس راون یو، چې لیسټونه وګورو.

هغه و ویل:

تاسو ته د بریالیتوب هیله کوم.

زه په پوهنتون کې د دریم سمستر زده کړیال یم.

تاسو به تر هغه ځای پورې لارښوونه وکړم.

هغوی مننه وکړه.

تم ځای ورسېد.

کس و ویل:

راځې!

ټول له بس نه راکوز شول.

بیا کس و ویل:

راځئ!

زما پسې راشئ!

هغوی د پوهنتون لوې دروازې نه د ننه شوو او ټاکلې ځای ته لاړل.

بیا یې هغوی ته د لیسټونو ځای وښود، د شریف او د هغه ملګری نه یې خدای پامانی واخیسته او هغه خپل پوهنځي خوا ته لاړ.

شریف او د هغه ملګری دواړه د ځړول شویو لیسټونو خوا ته لاړل او په نوم لوستلو باندې یې پیل کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

خپل نوموړنه يې د برياليو په ليستونو لړليک کې و نه موندل.

بيا د بې پايلو ليستونو خوا ته لاړل.

د هغوی نوموړنه د نا برياليو(ناکامو) په ليستونو کې ول.

هغوی د ليستونو په ليدو سره خورا خپه او د هغه ځای نه د بېرته وتو هوډ وکړ او دواړه بېرته خپلو کورونو خوا ته روان شوو.

يوه ګړۍ وروسته هغوی خپلو کورونو ته ورسېدل.

شريف کور ته د ننه شو.

پلار يې پر کټ، لمر ته ناست و.

شريف پلار ته نږدې او هغه ته يې سلام واچوه.

پلار يې د هغه سلام ته ځواب ورکړ.

بيا يې هغه ته و ويل:

د کانکور د آزموينې پايله څنګه وه؟

هغه و ويل:

مونږ ليستونه په ځير سره وکتل، خو د نابرياليو په ليستونو کې زمونږ نوموړنه وو.

يانې په آزموينې کې بريالي نه شو.

پلار يې هم ډير خواشينی شو.

خپل زوی ته يې و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس به څه چل کیږي؟

هغه و ویل:

د کارټ موده هم مخ په خلاصېدو ده، زه اړین یم چې د عسکرۍ خدمت وکړم.

پلار یې و ویل:

الله دې رحم وکړي!

مونږ خو واسطه او پېژنده، د عسکرۍ په نظام کې نه لرو.

چا ته به ورشو؟

په دې وخت کې شریف ته ور په یاد شو چې یوه ورځ یې د یوه عسکر نه د عسکرۍ په هکله پته اخیستې وه.

هغه خپل پلار ته د هغه عسکر په هکله لنډه کیسه وکړه.

پلار یې و ویل:

توکل په خدای!

لاړ شه او د هغه سره خبره وکړه، بیا له ما سره، پایله یې شریکه کړه.

هغه و منه.

بیا د خبرو په ترڅ کې، مور یې هم راغله او د هغه د ناکامۍ نه خبره شوه.

هغه هم ډېره خپه شوه او ویې ژړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنئ سوداګره

....

بیا د شریف پلار هغې ته و ویل:

مه ژاړه!

اوس کار شوی دی.

هغه به عسکري وکړي، بیا به د کانکور آزموینه ورکړي.

هغې و ویل:

په هېواد کې عسکري کول آسانه کار نه دی.

جګړه ده.

لږ کسان ترې ژوندي پاتې کېږي.

بیا د شریف پلار و ویل:

مه خپه کېږه!

هغه ته یوه کس وعده ورکړې چې د کابل ښار کې به یې عسکر کړي او تر پایه به د کابل په ښار کې اوسي.

د شریف مور پوښتنه وکړه:

هغه کس خپلوان دی؟

د شریف پلار و ویل:

نه!

کوم عسکر دی چې د شریف سره دوې میاشتې مخکې، په ښار کې مخ شوی و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

بیا یې و ویل:

مونږ خو نه زور لرو، نه زر او نه هم کومه واسطه.

ښه به دا وي چې لمړی شریف د هماغه عسکر سره و ویني او پایله یې زمونږ سره ګډه (شریکه) کړي.

په خبرو، خبرو کې ماښام شو.

ټول د لمانځه ادا کولو په خاطر سره بېل (جلا) شوو.

لمانځه نه وروسته، مور یې د شپې ډوډۍ تیاره او ټول خپه، خپه د دسترخوان څنډو ته راټول شوو.

د ډوډۍ په خوړو یې پیل کړل او هیچا د شریف په ګډون ډوډۍ د پخوا په شان و نه خوړه.

دستر خوان ټول شو.

مور یې چای راوړ.

شریف یوه پیاله چای وڅښه بیا وروسته بلې کوټې ته لاړ او د ماسخوتن د لمانځه نه وروسته بیده شو.

سهار وختي لمانځه ادا کولو د پاره له خوبه پاڅېد.

لمړی اودس بیا لمونځ یې په کور کې ادا کړ.

وروسته انګړ ته لاړ او د ګلانو او ونو په ننداره شو.

مرغۍ به ونو ته راتلې، څه موده به یې په ونو کې تېروې او بیا به الوتې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

هغه هم په دې سوچ شو چې:

انسانان هم دنیا ته راځي، بیا لویږي(غټیږي) وروسته بېرته مري.

هغه په سوچ کې و.

په دې وخت کې مور یې پر هغه غږ کړ او ویې ویل:

شریفه!

چای دم دی، راشه چای و څښه بیا هغه عسکر خوا ته لاړ شه.

هغه و ویل:

سمه ده مورې!

شریف کوټې ته د ننه شو او د دسترخوان خوا ته کېناست.

هغه سمه ډوډۍ هم و نه خوړه.

دوې پیالې چای یې و څښه.

بیا خپل کالي یې بدل او د کوره و وت.

لمړی یې ځان د کربړ(قیر) سرک ته ورساوه او د سړک پر غاړې ودرېد.

موټر تېر، بېر کېدل او هغه د ټکسي موټر په انتظار و.

څو دکیکې وروسته ټکسي موټر راغی او شریف ورته لاس ورکړ.

ټکسي ودرېد او شریف ورته پته ورکړه.

چلونکي هغه ته و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

کېنه!

هغه ځای ما لیدلی دی.

شریف موټر ته وخوت او موټر سیمې خوا روان شو.

څنډ وروسته هغوی د عسکري قطعې دروازې ته ورسېدل.

چلونکي موټر ودراوه او شریف ته یې و ویل:

دا دې هم، ستا پته.

شریف د موټر کرایه ورکړه او د ټکسي نه کوز(کښته) شو.

بیا د عسکري قطعې دروازې ته ورغی.

الته دوې عسکرو پیره کوه او د ټوپکو سره ولاړ وو.

شریف هغوی ته نږدې شو او سلام یې ورکړ.

هغوی هم د شریف سلام ته وعلیکم و ویل.

بیا یې د شریف نه پوښتنه وکړه:

خیریت دی؟

هغه و ویل:

هو!

خیریت دی.

بیا یې کاغذ د جبه و ویست او هغه ته یې وړاندې کړ کوم چې د هغه عسکر نوم په کې لیکل شوی و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

عسکر کاغذ واخیست او د هغه جلب او جذب عسکر نوم یې ولوست او ویې پېژاند.

بیا یې له شریف نه پوښتنه وکړه او ویې ویل:

ته د هغه خپلوان یې؟

شریف و ویل:

نه!

بیا یې په لنډه توګه تېره شوې کیسه هغه ته بیان کړه.

عسکر و پوښتل:

غواړې د هغه سره وګورې؟

شریف و ویل:

هو!

بیا عسکر شریف ته و ویل:

دلته د میز تر څنګ (شا) په څوکۍ باندې کېنه، زه به هغه ته مخابره وکړم چې لویې دروازې ته راشي.

شریف و منه، میز شا ته تېر شو او پر څوکۍ کېناست.

عسکر خپله مخابره د میز سر نه اوچته کړه او پر ټولي یې غږ کړ.

بیا یې و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

خان عسکر دې لویې دروازې ته راشئ چې یوه کس د هغه د لیدو د پاره راغلی دی.

څو دکیکې تېرې شوې.

خان دروازې ته راغی او د شریف نه یې پوښتنه وکړه:

ته څوک او څه غواړې؟

هغه د دوې میاشتې مخکې کیسه ورته بیان کړه.

دهغه په یاد راغی او د لویې دروازې د عسکرو نه وغوښتل تر څو هغه ته اجازه ورکړی چې د هغه کوماندان سره و ویني.

د لویې دروازې عسکر، شریف تلاشي کړ او هغه ته یې د ننوتو اجازه ورکړه.

خان مخکې او شریف ورپسې شو.

دواړه روان او په کیسو یې پیل کړ.

په خبرو، خبرو د خان د کوماندان دفتر ته ورسېدل.

خان د خپل کومندان د دفتر دروازه وټکوه او بیا دروازه یې خلاصه او د ننه شو.

لمړی یې خپل کومندان ته سلامي و واهه، بیا یې شریف ته غږ کړ:

راځه!

ته هم د ننه شه.

شریف دفتر ته د ننه شو او کومندان ته یې سلام واچوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

کومندان هم د هغه سلام ته وعليکم و ويل.

بيا خان د کومندان مخې ته پر څوکې کېناست او د شريف په هکله يې معلومات ورکړ.

کومندان و ويل:

شريف کولای شي سر له ننه دلته پاتې شي.

بيا يې د خپل دفتر آمر ته غږ کړ.

هغه راغی او کومندان ته يې سلامي و واهه.

هغه هم ورته خاص تعظيم وکړ.

بيا يې و ويل:

امر او خدمت؟

کومندان و ويل:

همدا اوس شريف څېره او اعاشه يې حواله کړه.

هغه و ويل:

سمه ده صيب!

بيا يې سلامي و واهه او شريف ته يې و ويل:

زما پسې راشه!

شريف د کومندان نه خدای پاماني واخيسته او د دفتر آمر پسې روان شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

خان هم د دوی سره و وت.

په لاره کې يې و ويل:

شريف خورا ښه ځوان دی.

هغه زما دلګي ته راکړه.

د دفتر آمر و ويل:

سمه ده!

بيا يې د دفتر دروازه خلاصه او پر خپلې څوکۍ کېناست.

شريف او خان ته يې و ويل:

زما مخې ته پر څوکيو، کېنئ.

هغوی پر څوکيو کېناستل.

هغه ميز خانې نه فورمې راوويستې او په ډکولو يې پيل کړ.

فورمې يې ډکې کړې او بيا يې د شريف نه د تذکرې پوښتنه وکړه.

هغه خپله تذکره د دفتر آمر ته ورکړه.

بيا يې هغه ته و ويل:

دغه بل دفتر کې نايي (نايې، سلمان يا دلاک) شتون لري، الته لاړ او د سر وېښتان دې ماشين يا تراش (کل) کړه.

په دې وخت کې خان و ويل:

سمه آمر صيب!

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

زه به هغه وګرځوم او وروسته به يې بېرته راولم.

آمر و ويل:

سمه ده!

سر د جوړولو نه وروسته ۶ قطعې تور او سپين عکسونه هم له ځانه سره راوړه.

شريف و ويل:

سمه صيب!

شريف او خان د دفتر نه د باندې بيا نايي ته لاړل او خپل وېښتان يې تراش (کل) کړل.

بيا د قطعې نه د باندې شوو او د انځور اخيستنې هټۍ ته لاړل.

الته يې ۶ قطعې انځورونه واخيستل.

وروسته بېرته قطعې ته د ننه شوو.

انځورونه يې د دفتر آمر ته ورکړل او آمر د شريف د اسنادو په بشپړولو پيل کړ.

هغه د شريف اسناد په ډېرې چټکۍ سره بشپړ کړل او بيا يې خان ته و ويل:

اوس کولای شئ، خپل دلګي ته لاړ شئ.

هغوی دواړه د دلګي خوا ته روان شوو.

په لاره کې خان د شريف نه پوښتنه وکړه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

تا په کور کې ویلي دي چې نور کور ته نه راځې؟

هغه و ویل:

نه!

ما کور کې څه نه دي ویلي.

بیا خان و ویل:

زه به درته د رخصت تکټ جوړ کړم.

ته کولای شئ، کورته لاړ شې.

سبا به د کورنۍ ټولو غړو سره خدای پاماني وکړې او سم صفا عسکر به شئ.

شریف و ویل:

سمه ده!

اوس را ته د رخصت تکټ واخله تر څو کور ته لاړ شم.

خان چې د دلګي مشر و، د دفتر آمر ته لاړ او د شریف له پاره یې یوه ورځنۍ رخصت تکټ برابر کړ.

د قطعې د کومندان امضا یې په تکټ کې ولګوله او وروسته بېرته د دفتر آمر کوټې ته لاړ.

تکټ یې ټاپه او شریف ته یې ورکړ.

هغه ته یې و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

که کوم انضباط عسکرو ستا نه د اسنادو پوښتنه وکړه، ورته و وایه چې زه نن څېره شوم.

اوس کور ته د خدای پامانۍ په خاطر ځم اوسهار وختي بېرته قطعې ته راځم.

بیا کولای شئ دا تکټ ورته ښکاره کړې.

شریف خوشحاله شو او د خان نه یې مننه وکړه.

شریف قطعې نه د باندې او خپل کور خوا ته روان شو.

ځان ورته بل ډول ښکارېده.

سر یې هم کل او سپک شوی و.

ګړې وروسته خپل کور ته ورسېد.

په کوڅه کې ماشومانو پر هغه خندل پیل کړل او ویل یې:

شریف هم عسکر شو.

څومره بد ښکاري.

د هغه څه ښه، وېښتان ول.

مونږ به ورته کاکلي شریف ویل.

شریف هم خورا خپه و.

بله کومه لاره یې نه درلوده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

که چېرې په پوهنتون کې بريالی شوي وی، هغه به د زده کړو تر پايه کولاې شو چې تعجيل تر لاسه کړي.

شريف ماشومان ته څه و نه ويل، ځکه کومه ګټه يې نه درلوده.

هغه خپل کور دروازې ته لاړ.

دروازه يې ټېلوهه.

دروازه بنده وه.

بيا يې دروازه و ټکوه.

مور يې دروازې ته راغله او دروازه يې خلاصه کړه.

ويې ليد چې د شريف سر خرلی دی.

هغه يې په غېږ کې ونيو او هغه ته يې وژړل.

شريف د خپلې مورې اوښکې پاکې کړې.

بيا يې هغې ته و ويل:

مه ژاړه مورې!

اوس زه عسکر شوم.

په مياشت کې به يوه ځل کور ته راځم، هغه هم د يوې شپې له پاره.

مور يې څه و نه ويل.

هغه ډېره خپه شوه.

بيا يې زوی ته و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

راځه!

کوټې ته راشه!

هغه کوټې ته د ننه شو.

پلار يې په کوټه کې ناست و.

هغه خپل پلار ته سلام واچوه.

پلار يې هم د هغه سلام ته وعليکم و ويل.

بيا يې ورته و ويل:

لکه چې عسکر شوې؟

هغه و ويل :

هو پلاره!

عسکر شوم.

بيا يې هغه ته و ويل:

دلته زما ټنګ ته کېنه!

شريف د خپل پلار ټنګ ته کېناست.

بيا پلار يې د خپلې عسکرۍ کيسې ورته، وکړې.

هغه ته يې د افسران د رسم او تعظيم په هکله، د سلاح د ساتنې، پيرې او ګزمې په هکله معلومات ورکړل.

شريف هم د هغه خبرو او نصيحتونو ته، غوږ نيولی و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

څه وخت تیر او د شپې د ډوډۍ وخت ورسېد.

مور یې دستر خوان اوار (هوار) کړ.

وچه ډوډۍ او سابه پر دسترخوان کېښودل شو او د کورنۍ نور غړي هم د دستر خوان شاوخوا کېناستل.

ټولو به د شریف سر ته کتل، کوم چې هېڅ وخت یې په داسې حال (کل سر) نه و لیدلی.

کوچني ورونو اوخویندو به یې خندل.

بیا به د هغه مور یا پلار پر هغوي په غصه کېدل او ماشومان به یې چپول.

شریف د شپې وختي بیده شو او سهار وختي له خوبه پاڅېد.

لمړی یې لمونځ ادا بیا یې وروسته د سهار چای وڅښل.

د کورنې د غړو نه یې خدای پاماني واخیسته او د کورنه د باندې شو.

په لاره کې د ګزمې موټر د هغه تر خوا ودرېد (برک ونیو) او د هغه نه یې پوښتنه وکړه:

ځوانه!

اسناد لرې؟

هغه و ویل:

هو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

بیا عسکرو وپوښتل:

راکړه چې ویې ګورو.

هغه د رخصت تکټ عسکرو ته ورکړ.

هغوی د تکټ لاندې او باندې په ځیر سره وکوت، بیا یې هغه ته و ویل:

بیشکه!

ښه واسطه لرونکی، سړی یې.

په لمړۍ ورځ دې رخصت اخیستی دی.

کېدای شي چوب خطي (قراردادي) اوسې.

شریف و ویل:

زه پرون څېره او کور کې مې چا ته نه وو ویلي.

د غریب سړي زوی او په کور کې ټېلفون هم نه لرم.

بیا نا چاره مې د رخصت تکټ واخیست او کور ته لاړم.

شپه مې په کور کې و کړه، سهار مې کورنۍ د غړو سره خدای پاماني وکړه او دا دی اوس بېرته عسکرۍ ته ځم.

بیا هغوی په خندا او شریف ته یې تکټ بېرته ورکړ او ویې ویل:

د مور شیدی دې شه.

شریف څه ونه ویل او خپلې لارې ته یې دوام ورکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

د بس تم ځای ته ورسېد او ځو دکیکې وروسته موټر ته وخوت.

لمړی د ښار مرکز بیا وروسته خپلې قطعې ته لاړ.

د قطعې په انګړ کې یې خان ولید او د هغه سره یې روغبړ وکړ.

بیا دواړه، خپل ټولي ته لاړل.

نظامي درسونه پیل شول.

هغه د عسکرۍ نظام، کاغوش، د سلاح نیولو، پهرې، ګزمې، تمرین، انداخت او داسې نورو شیانو سره آشنا (بلد) شو.

دوې میاشتې تېرې شوې.

هغه د دوو ورځو له پاره کور ته لاړ.

شریف د جلا کورۍ او د کور غړو یې د هغه په جلاتوب سره ورو، ورو عادت کېدل.

ځو میاشتې تېرې شوې.

یوه ورځ هغه د خان څخه و پوښتل:

زما عسکري به ځو کاله وي؟

هغه و ویل:

راځه!

دواړه به لاړ شو او دفتر د آمر نه به پوښتنه وکړو.

شریف و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

سمه ده!

هغوي دواړه د دفتر آمر خونې ته د ننه شوو.

لمړی يې عسکري تعظيم وکړ، بيا آمر هغوی ته د ناستې بلنه ورکړه او و يې ويل:

څه خدمت وکړم؟

خان و ويل:

شريف يوه پوښتنه لري.

آمر و ويل:

څه پوښتنه؟

شريف و ويل:

زه به څومره دلته عسکري وکړم؟

آمر و ويل:

څرنګه چې پو هيږې دا قطعه غيرې محارب قطعه ده، که چېرې په محارب قطعه کې دوې کاله عسکري وي، نو دلته د هغه دوي ځلي ډېره يانې څلور کاله ده.

شريف د دې خبرې په اورېدو سره ډېر خواشينی شو.

بيا يې د آمر نه مننه وکړه او د هغه د دفتر نه د باندې شو.

خان هم د آمر نه خدای پاماني واخيسته او د شريف پسې روان شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

خان، شریف ته و ویل:

بس!

ځه به وکړو.

خان و ویل:

زما د عسکرۍ دوې کاله کېږي او تر اوسه یې د پای درک نه لرېږي.

ما د خپلې کورنۍ سره خبره وکړه او هغوی ته مې و ویل:

تر څو به عسکري کوم؟

ښه به وي چې صاحب منصب شم او معاش ولرم.

هسي د ګور په غاړه یوو، نن یا سبا مرګ دی، ښه به وي چې په مړه خېټه مړه، شو.

بیا شریف و ویل:

تا اجازه تر لاسه کړه چې صاحب منصب شې.

خان و ویل:

هو!

بله لاره نه وه.

اوس کوښښ کوم چې په همدې قطعې کې صاحب منصب شم.

بیا یې شریف ته و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

ته څنګه؟

غواړې چې ته هم صاحب منصب شې؟

هغه په سوچ کې شو او و ویې ویل:

زه په دې هکله د کورنۍ سره خبرې کوم، بیا به پرېکړه وکړم.

څه وختونه تېر شو.

د شریف پلار ته هم یوه ناروغي پیدا او د دندې یې تقاعد واخیست.

دهغه د کورنۍ نورغړي هم کوچني او زده کونکي وو.

مور یې هم بې زده کړې وه.

په اطراف کې یې څه ځمکه درلوده، هغه یې هم خرڅه کړه.

ورځ پر ورځ پر شریف بوج ډېرېده او هغه د عسکرۍ تنخواه یوازې دوې سوه افغانۍ وه، کومه چې د هغه د سګرټو پیسې هم نه کېدې.

شریف هم د خپلې کورنۍ سره مشوره وکړه او د کورنۍ نه یې د صاحب منصب کېدو اجازه واخیسته.

هغه هم د خان په څېر هماغه قطعې کې د افسرېدو غوښتنه وکړه.

څه موده وروسته هغه هم الته افسر(صاحب منصب) شو.

شریف به سهار قطعې او د شپې به کور ته، ته.

هغه د معاش خاوند شو.

د معاش پیسې به یې خپلې مور ته ورکوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

مور به يې د هغه د معاش پيسې په دوې برخو وېشې.

يوه برخه به يې د کور خرڅه کوه او بله برخه به يې د هغه د پاره ساتې چه په راتلونکي کې ورته ښځه او د هغه کور ودان کړي.

څو کاله تېر شو.

مور يې شريف ته و ويل:

وخت تېرېږي.

زه او ستا پلار هم مخ په زړېدو يو.

ښه به وي چې تا ته په يوې ښې کورنۍ کې د کوژدې بندو بست وکړو.

شريف و ويل:

دا ښه خبره ده، خو دې کار ته د پيسو اړتيا شته.

زه خو پيسې نه لرم.

دومره معاش لرم چې د کور خرڅه شي.

مور يې په خندا شوه او ويې ويل:

ما ستا معاش په دوي برخو وېشل.

يوه برخه مې د کور خرڅه او بله مې ستا راتلونکي د پاره ساته، اوس مې پيسې راټولې کړی او غواړم چې ستا کور پرې ودان کړم.

هغه و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

ستا خوښه!

هر څه چې د خدای رضا او ستا خوښه وي.

زه په کې څه نه وایم.

موریې هم خوشحاله شوه.

څو ورځې وروسته یې د هغه له پاره د رایبارۍ کار پیل کړ.

هر چېرې به چې د رایبارۍ له پاره تلل، د هغې نه به یې د هغه د زوی دندې پوښتنه کوه.

هغه نا چاره وه چې رښتیا و وایي.

بیا به چې کورنۍ خبرېده د نه ځواب به یې ورکاوه او ویل یې:

ستا زوی افسر دی، کورنۍ جګړه هم په چټکۍ سره روانه ده، هغه به مړ او زمونږ لور به کونډه شي.

بیا به هغه بېرته خپل پلار کورته د ماشومانو سره راشي.

د شریف مور به خپه کېده.

یوه ورځ شریف خپلو عسکرو سره د کابل ښار یوې ولسوالۍ ته عملیاتو د پاره لاړ، چېرې چې مجاهدینو شتون درلود.

هغوي په یوه کلي کې کلا بند شوو او نږدې وو چې ټول خپل ژوند د لاسه ورکړي.

د عملیاتو په ترخ کې شریف هم په سر په مرمۍ ولګېد او ټپي شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

هغوی د مرستې له پاره د مرکز نه د چورلکو (هلیکوپټرو) غوښتنه وکړه.

لږ ځنډ وروسته چورلکې ورسېدې او په ډزو يې پيل کړ.

مجاهدينو کلابندي خوشې او ځانونه يې د ساحې نه لرې کړل.

بيا چور لکې په څمکه کېناستې او ټول عسکر يې د شريف په ګډون په چورلکو کې پورته او ښار ته يې ولېږدول.

بيا يې شريف د يوه امبولانس په مرستې څلورسوه بستريز روغتون ته ولېږداوه.

شريف په سرسري ټوګه ټپي شوی وه او د يوې اونۍ وروسته بېرته خپلې دندې ته دوام ورکړ.

مورېې د دې حادثې نه خورا خواشينې شوه او د شريف د رايبارۍ کارې يې، چټکې کړې.

د شريف مور به چې هر چېرې تله، خالي لاس به بېرته ګرځېده.

ځومياشتې تېرې شوې.

هغې په خپلو او خپلوانو کې کومه نجلۍ و نه مونده او زړه يې صبر شو.

بيا يې د بېګانوو دروازې و ټکوې، البته هم کومه ښه پايله يې تر لاسه نه کړه او په پای کې مجبوره شوه چې درواغ و وايي او خپل زوی انجينر معرفي کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

څو میاشتې تېرې شوې او هغه وتوانېده خپل زوی ته په یوې بیګانه او غریبې کورنۍ کې یوه نجلۍ پیدا کړي.

څه موده تېره شوه.

بیا یې شریف ته کوژده وکړه.

کال وروسته یې هغه ته واده وکړ.

هغوي د خوشحالۍ نوې شېبې پیدا او په خوښۍ یې خپل ژوند پیل کړ.

درې میاشتې وروسته د جلۍ کورنۍ پوی شوه چې شریف انجینر نه، بلکه افسر دی.

هغوی ته پښیماني کومه ګټه نه درلوده او مجبوره ول چې ژوند او مناسباتو ته، دوام ورکړي.

شریف په خپلې دندې کې خوشحاله و.

کال وروسته خدای هغه ته یوه ښکلې لور ور په برخه کړه، خو هغه لږ د پښو نه معیوبه وه.

پر هغې یې نوم سنځله کېښوده.

دوې کاله وروسته هغه ته خدای بله لور، بیا بله، بیا دریمه، څلورمه

او پنځمه لور ورکړه.

د هغوی ژوند په خوشحالۍ سره تېرېده.

پوره لس کاله تېر اومشره لور یې هم نهه کلنه شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

شریف ته څه ناروغۍ پیدا شوه او د تداوۍ لاندې و.

کال وروسته یې پلار ناروغه، شو.

د هغه یې دوایی وکړه.

هغه ښه نه شو.

دوې میاشتې وروسته، شریف خپل پلار د لاسه ورکړ.

کورنۍ جګړې پیل شوې او د کور نه بل هېواد ته کډوال شو.

دوې کاله وروسته څه رڼایي شوه او کابل ښار کې جګړې کمې (لږې) شوې.

هغه هم د نورو کسانو په څېر، بېرته خپل کور ته ستون شو.

د کور ډېری برخې یې، ورانې شوې وې.

هغه د خپلې ښځې او ماشومانو سره په خپل کور کې کار وکړ او هغه یې یو څه ورغاوه.

دندې بیا پیل شوې.

شریف چا بېرته په کار و نه نیوه.

بدلون راغلی و.

هر چا به خپل دوستان او خپلوان پر دندو ګمارل.

هغه هم کوښښ وکړ تر څو خپله دنده بېرته تر لاسه کړي، مګر د هغه د دندې له پاره د پیسو ورکولو (رشوت) وړاندیز وشو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

هغه پیسې نه درلودې او مجبوره شو چې د دندې نه لاس پر سر او یا لاس پرېمنځي.

هغه به سوچونه وهل او کومه د حل لاره یې و نه مونده، بیا یې د ښځې او ماشومانو سره مشوره وکړه تر څو د ژوند کولو د پاره څه وګټي او ویې خوري.

ټولو ورته مشوره وکړه تر څو هټۍ واني (دکانداري) وکړي.

هغه و ویل:

سمه ده**!**

خو د هټۍ واني له پاره پیسو ته اړتیا شته.

مونږ خو پیسې نه لرو.

بیا ښځې یې و ویل:

زه د خپلو ورونو نه څه پیسې پور اخلم په هغه به کاروبار پیل کړو ، وروسته خدای مهربانه دی.

بیا شریف و ویل:

هټۍ وانۍ ته دوې کسان په کار دي، زه خو زوی هم نه لرم چې زما ما سره مرسته وکړي.

مشرې لور یې و ویل:

زه در سره، مرسته کوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

کله چې ته د سودا اخیستلو د پاره ښار ته ځې، زه به په هڅې کې سودا خرڅه کړم.

شریف ومنه.

سبا د شریف ښځه، خپلو ورونو کور ته لاړه او د هغوی نه یې د مرستې غوښتنه وکړه.

هغوی هم چندان پیسې نه درلودې او هغې ته یې پوره زر افغانۍ ورکړې چې شریف وربانديې د سړک پر سر کار وکړي.

هغه مازیګر بېرته خپه ستنه شوه.

شریف ترې پوښتنه وکړه چې:

څه پیسې دې پور کړې؟

هغې په خواشینۍ سره و ویل:

زما د ورونو روزګار هم خراب و.

هغوی ما ته زر افغانۍ راکړې او ویې ویل:

شریف کولای شي پر دې پیسو د سړک په غاړه ترکاري و پلوري.

په راتلونکي کې، که چېرې پیسې مو لاس ته راغلې، بیا به یې شریف ته هرو مرو ورکړو.

شریف خوشحاله شو او د کورنۍ غړو ته یې و ویل:

سمه ده، زه به سهار وختي مارکېټ ته لاړ شم او د هغه ځای نه به ترکاري وپېرم، بیا به یې کور ته راوړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنئ سوداګره

....

ټول به يې په ګډه (شريکه) پاکه کړو.

بيا به زه او د ماشومانو مور هغه ښه و مينځو.

وروسته به يې د سړک غاړې ته و باسو او په پلور به يې پيل کړو.

شريف دا کار پيل کړ.

په لمړۍ ورځ يې څه و نه ګټل.

ماښام هغه خپه کور ته وګرځېد او پاتې ترکاري يې هم له ځانه سره بيرته راوړه.

بيا يې ښځې ته و ويل:

دا کار زما په تاوان ده.

خلک وختي تر کاري اخلي.

زه لمړی مارکيټ ته ځم بيا وروسته کورته ترکاري راوړم.

کورکي هغه پاکوو، مينځو بيا غرمې ټيم ته ترکاري سړک غاړې ته وړم.

د دې کبله زما د ترکارۍ کاروبار سسست او د پام وړ نه دی.

بيا يې مشرې لور و ويل:

پلاره!

دا ترکاری سړک غاړې ته يوسه، زه به ترکاري وپلورم او ته کولای شې مارکېټ ته لاړ او تازه ترکاري په نېغه (مستقيمه) توګه سړک

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

غاړې ته راوړي، دلته به يې په ګډه (شريکه) پاکه کړو، ګوندې په داسې کار کې څه ګټه وکړو.

پلار يې ومنه.

لمړی يې ترکاری د سړک غاړې ته يوړه او لور يې د ترکارۍ خوا ته کېناسته.

پلار يې هم د تازه ترکارۍ د اخيستلو له پاره مارکېټ ته لاړ.

هغې د ترکارۍ پر خرڅولو پيل کړ.

سهار وختي و.

خلک د ترکارۍ د اخيستو له پاره راتلل او ترکاري به يې اخيسته.

ډېری بډای خلکو که ترکارۍ ته اړتيا هم نه درلوده، موټر به يې د کوچنۍ او معيوبې جلۍ خوا ته دراوه او ترکاري به يې اخيسته.

هغه په دې ورځې وتوانېده، ټوله ترکاري وپلوري.

پلار يې د مارکېټ نه تازه ترکاري راوړه، ګوري چې لور يې ترکاري خلاصه کړې ده.

هغه ډېر خوشحاله شو.

بيا يې نوې ترکارۍ پاکه کړه او د پلور له پاره يې چمتو(آماده) کړه.

خلک به راتلل او د هغې جلۍ نه به يې ترکاري اخيسته.

هغه خورا مشهوره شوه.

د هغې مور به هم پيسې ټولوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

څه به يې د کور خرڅه کوه او نورې به يې ساتې چې پرې دکان جوړ او د سړک د غاړې خاورو، دوړو، باران، واورې، يخنۍ او تودوخۍ نه خلاص شي.

څو کاله تېر شو.

د شريف سره بله لور يې هم ملا وتړه او د خپلې مشرې خور او پلار سره په کار لاس پورې کړ.

هغوی به په ګډه د سړک پر غاړې کار کوه او حلاله روزي به يې ګټه.

هغوي څه پيسې و ګټې.

بيا د هټۍ په سوچ کې شوو.

کال وروسته يې د کور انګړ ته څېرمه هټۍ جوړه کړه.

لمړی يې په هغه کې د ترکاری کاروبار پيل کړ.

دا کار د دوي په ګټه نه و.

د هغو هټې ته نږدې نورې د ترکارۍ خرڅولو هټې هم وې.

بيا يې هوډ وکړ چې د ترکارۍ تر څنګ د کورو او کليو نور د اړتيا وړ شيان هم وپلوري.

هغوی ورو، ورو نور شيان د خرڅولو د پاره په هټۍ کې ډېر کړل.

هغوی نوي او ډېر پېرودونکي يې وموندل.

ډېری خلک به راتلل او د هغوی د هټۍ نه به يې سودا اخيسته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

نجوني هم پېغلې شوې.

پلارېې هغوي د هټۍ نه منه (منع) کړې.

يواځې هغه معيوبه جلۍ چې نوم يې سنځله وه د خپل پلار په نه شتون، په هټۍ کې يې سودا خرڅوه.

هغه ډېره ښکلې وه.

ځينو به د هغې د ليدو د پاره د هغې د هټۍ نه سودا اخيسته.

د هغوی په روزګار کې څه بدلون راغی.

ژوند يې لږ ښه شو.

کار او بار دوام درلود.

څه وخت تېر شو.

د سنځلې د پاره رايباران راغلل.

د هغې مور د رايبارانو نه وپوښتل:

الک څه کار کوي؟

رايبارانو و ويل:

هغه افسر دی.

د شريف ښځې چې د عسکرۍ نه يې ښه ياد نه درلود، ډيره خواشينې او هغوی ته يې د نه ځواب ورکړ.

رايباران هم د کوره خپه و وتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنی سوداګره

....

څه موده تېره شوه بیا نور رایباران راغلل.

د هغوی زوی هم د پولیسو افسر و.

د شریف ښځې هغوی ته هم د نه ځواب ورکړ.

کال تېر شو.

بیا د سنځلې په اړه رایباران راغلل.

هغوی و غوښتل چې سنځله و وینې.

د شریف ښځې و ویل:

تاسو پوهیږئ چې سنځله په پښومعیوبه ده؟

هغوی و ویل:

نه!

بیا د شریف ښځې و ویل:

کولای شئ، هغه د نږدې وګورئ.

هغوی سنځله د نږدې و کتله او د هغې په معیوبیت پوی شوو.

بیا یې د شریف ښځې ته و ویل:

آیا د تداوۍ امکان یې شته؟

هغې ځواب ورکړ:

نه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنئ سوداګره

....

که امکان یې درلودی، مونږ به خپل ځان خرڅ کړی وای او د هغې دوا به مو کړې وای.

رایباران ډېر خواشینې شوو او هغې ته یې و ویل:

کېدای شئ، ستاسو دویمه لور وګورو؟

هغه په ژړا شوه او ویې ویل:

هو!

رایبارانو هغه هم ولیده.

هغه د سنځلې په شان ښایسته نه وه.

بیا رایبارانو و ویل:

افسوس او سل افسوس!

رښتیا ده چې خدای هر چا ته ټول شیان نه ورکوي.

د سنځلې ښایست، مګر د پښو معیوبیت.

بیا رایبارانو د شریف دوېیمه لور خوښه کړه.

وروسته یې د شریف ښځې ته و ویل:

د مجبوریت په اساس که تاسو خپله دوېیمه لور مونږ ته راکړئ، مونږ به خوشحاله د تاسو له کور نه و ځو.

د شریف ښځې د رایبارانو نه پوښتنه وکړه:

ستاسو زوی څه کار کوي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

هغوی و ویل:

زمونږ زوی د دولسم ټولګي نه فارغ شوی او څه شخصي کارو بار لري.

د شریف کورنۍ د رایبارانو نه څه وخت (مهلت) واخیست ترڅو پوښتنه وکړي، په رښتیا سره هغه د دولسم ټولګې نه فارغ شوی او شخصي کاروبار لري؟

رایبارانو و ویل:

سمه ده!

مونږ کومه ستونزه نه لرو.

تاسو کولی شئ، یوه نه، بلکې ډېرې پوښتنې وکړئ.

رایبارانو چای وڅښل، د شریف د ښځې نه یې خدای پاماني واخیسته او خپل کور ته لاړل.

شپه شوه.

هغوی د خپلو منځو کې سره مشورې وکړې.

بیا سبا ته د شریف ښځه د رایبارانو کوڅې ته لا ړه او د کرایې کور په پلمه یې د هغه الک په هکله معلومات تر لاسه کړل.

په پایله کې هغې ومونده چې په رښتیا سره د رایبارانو خبره سمه وه.

هغه بېرته کور ته لاړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

د شپې یې کیسه، ټولې کورنۍ سره ګډه کړه.

هغوی و ویل:

که چېرې هغوی بیا راشئ، نو د دوهیمې جلۍ دسمال به ورته ورکړو.

اونۍ تېره شوه.

هماغه رایباران بیا راغلل.

د شریف ښځې هغوی ته چای او خوږې کلچې راوړې.

په خبرو، خبرو کې یې بیا د جلۍ خبره یاده کړه.

رایبارانو و ویل:

تاسو ویلي وو چې د الک په هکله معلومات اخلو.

د شریف ښځې و ویل:

هو!

مونږ معلومات واخیستل.

هغه په رښتیا د دولسم ټولګي نه خلاص (فارغ) او شخصي کاروبار لري.

بیا رایبارانو و ویل:

کولای شو بیا راشو؟

د شریف ښځې و ویل:

هو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

بل ځل له ځانه سره نارينه هم راولئ.

هغوی چای و څښل او د شريف د ښځې نه يې خدای پاماني واخيسته او د هغوی د کور نه و وتل.

څو ورځې تېرې شوې.

رايبارانو دا ځل له ځانه سره نارينه هم راوستل.

په دې ورځ کې شريف هم له هټۍ نه وختي راغلی و،هغه د نارينوو سره کيناست.

خبرې ډېرې شوې او د چای د څښلو نه ورسته د شريف ښځې دسمال په پطنوس کې راوړ.

د دسمال په منځ کې شيريني، نقل او چاکليټ هم ول.

هغې دسمال د نارينه ميلمانو مخې ته کېښود، ځکه هغوی کوم زوی يا نارينه، نه درلود.

هغوی دسمال واخيست او په پطنوس کې يې څه پيسې هم کېښودې.

بيا له ځای نه پاڅېدل او د هغوی نه يې خدای پاماني واخيسته او د کوره د باندې شول.

څنډ وروسته هغوی خپل کور ته ورسېدل او په خوشحالۍ سره خپل کور ته ننوتل.

د شپې يې، ښځو دايرې (ټمبل) و واهه او بدلې يې هم و ويلې.

مياشت وروسته يې کوژده وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

په کوژدې کې يې ډول او سرنۍ هم راوړې و.

کال تېر شو.

نوي دوستان، د واده پرېکون له پاره راغلل.

د شريف کورني د نورو فرمايښتونو تر څنګ د واده مراسم په هوټل کې نيول، په ليسټ کې ګډ کړل.

هوټل وټاکل شو.

د دواړو دوستانو له پاره کارټونه هم وليکل شو.

د واده وخت هم وټاکل شو.

دوستان او ميلمانو ته کارټونه ولېږدول شو.

نجلۍ ته د واده مناسبه جامې او يوه اندازه سره زر هم واخيستل شو.

واده تر سره شو او په واده کې سنځلې هم برخه اخيستې وه.

ځينې ښځې به د هغې ننداره ته تلې او ټولو به د هغې د ښايست افسوس کوه.

د شريف دوېيمه لور په ښه مراسمو سره واده او د بخت کور ته لاړه.

بيا څه وخت تېر شو.

د هغې درېيمې لور په خاطر هم رايبارانو راتګ پيل شو.

رايبارانو به لمړی د سنځلې ليدنه کوه او د هغې معيوبيت نه چې خبرېدل، ډېر به مايوس (نا امېده) کېدل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

د هغې درېیمه لور هم د دوېیمې په شان واده شوه.

د هغوی مشره لور او دوې نورې کشرې پاتې شوې.

د شریف دوې کشرې لورګانې ډېرې وړې (کوشنۍ) وې.

هغوی خپل کاروبار ته دوام ورکوه.

څه موده تېره شوه.

شریف ته یوه نامعلومه ناروغي، پېدا شوه.

هغوی چې څه ګټل، څه به یې د کور خرڅه او په نورو پیسو به یې د شریف دوایي کوه.

شریف هم ډېر تشویشي شوی و.

لږ به چې پر هغه فشار راغی، ډاکټر ته به یې منډې وهې.

ډاکټرانو به هغه ته نسخې ورکوې او هغه به هم له درملتون نه نوې دواګانې اخیستې.

پوره پنځه کاله تېر شو.

شریف د زړه ناروغۍ هم پیدا کړه.

د هغه تشویش نور هم ډېر شو.

دوې کاله وروسته په شریف د زړه حمله راغله.

کورنۍ یې هغه یوه روغتون ته ورساوه، مګر کومه ګټه یې و نه کړه او زړه یې ودرېد.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

خپل او خپلوان يې خبر شوو.

د هغه جنازه يې په ښه مراسمو سره، تر سره کړه او هغه يې د اتمې ناحې (سيمې) په يوې هديرې کې، ښخ کړ.

بيا يې زومانو په ساده توګه د هغه د درېيمې ورځې خيرات او هغه فاتحه يې په نږدې ماجت کې واخسته او ګڼ شمېر دوستانو يې په کې ګډون کړی و.

شريف د ډېرى خلکو په زړونو کې ځای نيولی وه او خلک د هغه په مړينه ډېر خپه شول.

څلور کاله وروسته د هغې څلورمې لور له پاره رايباران راغلل د هغوی زوی نظامي افسر و.

د شريف ښځې د نور لور ګانو په شان د هغه الک پته تر لاسه او د هغه په هکله يې معلومات تر لاسه کړل.

هغه ښه کس نه وه او د نېشه يې توکو معتاد و.

د شريف ښځې د خپلې لور د ورکړې نه ډډه وکړه او هغوی ته يې د نه ځواب ورکړ.

څه موده تېره شوه.

بيا نور رايباران راغلل.

د هغوي الک هم افسر و.

په دې وخت کې حالات څه ښه شوي و.

جګړې ډېرې نه وې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

دا ځل بیا هم الک د پولیسو افسر و.

د شریف ښځې هغوی ته و ویل:

ستاسو ځوی څه کار کوي؟

هغوی و ویل:

زمونږ زوی د پولیسو افسر دی، مګر خورا ښه او دیندار ه سړی دی.

د شریف ښځې و ویل:

کولای شم د هغه په هکله پوښتنه وکړم؟

رایبارانو و ویل:

هو!

ولې نه!

سل ځل یې پوښتنه وکړئ.

مونږ چا ته دروغ نه وایو.

تاسو په خپله کولای شئ چې د هر چا نه پوښتنه وکړئ.

بیا د شریف ښځې د رایبارانو نه، څه وخت واخیست.

هغوی هم و منه او د چای د څښلو نه وروسته خپل کور ته روان شوو.

سبا بیا د شریف ښځې د هغوی پته و مونده او د هغوی ډېری ګاونډیانو نه یې پوښتنې وکړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

ګاونډیانو هم د رایبارانو خبره تایید (تصدیق) کړه.

هغه بېرته خوشحاله کور ته راغله او د کورنۍ غړو ته یې د خپل راپور وړاندې کړ.

د کوزنۍ نور غړي هم خوشحاله شوو.

څو ورځې تېرې شوی او هغه رایباران بیا راغلل.

دوی هم د وعدې سره سم هغوی ته ساده دسمال (لوز) ورکړ.

میاشت وروسته د ښځو سره نارینه هم د لوی دسمال اخیستو له پاره راغلل.

د شریف ښځې هغوی ته لوی دسمال ورکړ.

په دې مراسمو کې د مرحوم شریف زومانو هم ګډون کړی و.

رایبارنو په خوشحالۍ سره دسمال او خوږه واخیسته او څه پیسې یې په پطنوس کې کېښودې.

بیا یې خدای پاماني واخیسته او د کور نه و وتل.

څه موده تېره شوه، لمړی یې کوژده وکړه، بیا وروسته د دوو کالونو نه وروسته واده هم وکړ.

د هټۍ کارونه د سنځلې او د هغې د آخرې(وروستنۍ، پایلې) خور په غاړه شوو.

د هټۍ په سودا اخیستو کې به د هغوی سره زومانو هم مرسته کوه.

وختونه تېرېدل او هغوی هم د هټۍ له لارې خپله خرڅه برابروه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

هټۍ کې يې شيان هم ډېر کړل.

په هټۍ کې به کله سنځله او کله به د هغې کوشنۍ خور د سودا خرڅلو د پاره کېناستل.

هغوی په ډېر اخلاص او لږو ګټو شيان پلورل.

د هغوی د هټۍ پېرودونکي هم ورځ تر بلې زياتېدل (ډېرېدل).

هغوی دوې کاله وروسته يوه کوچنۍ کور په ټولو شويو پيسو واخيست کوم چې په يوه اړخ کې يې کوڅه وه.

هغوی به وختي د کوره وتل او هټۍ ته تلل، د چای څښلو د پاره يې له ځانه سره د چای ترموز(لوښی) هم ووړ، پيالې يې په هټۍ کې وې.

کله نا کله ځينې ښځې او يا نجونې به د هغوی په هټۍ کې کېناستې او غورې به يې کوې.

سنځلې به هم هغوی ته چای اچاوه او د ممپليو غاب به يې د هغوی مخ ته کېښوده.

هغوی به هم په پای کې د خپل د کور اړتيا وړ شيان پېرودل (اخيستل) او کور ته به يې وړل.

مور به يې هم هغوی ته د غرمې ډوډۍ او بل ترموز کې به يې تازه چای ووړ.

ورځې شپې او شپې سبا کېدې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

هغوی لږې پیسې ټولې او د کور اړخ ته، کوم چې د کوڅې خوا ته پروت و، یوه کوچنۍ هټۍ جوړه او د تنګ راتګ نه خلاص شول، کوم چې کله، ناکله به د کوڅه ډبو سپیانو او الکانو سره مخ کېدل.

هغوی به یې زورول او الکانو به هم پر هغوی پرزې ویلې.

هټۍ کوشنې وه.

دوی به ډېره سودا له مارکیټ او منډیي څخه هم نه راوړه تر څو خرابه، نه شي.

سنځله او د هغې کوچنۍ خور په سوداګرۍ کې خورا مهارت موندلی وو.

هغوی پوهېدل چې په کلي کې خلک څه شي ته اړتیا لري او څه اخلي.

هغوی به هم د اړتیا وړ شیان اخیستل او په هټې کې به یې پلورل.

هغوی هټۍ ته د انګړ د خوا لاره ورکړې وه.

هغوی به تر ناوخته په هټۍ کې پاتې کېدل او پس له ماښام نه چې نورې هټۍ به بندېدې، د هغوی هټۍ به خلاصه وه.

خلکو به ترې سودا کوه.

د سنځلې کشره خور به د الکانو جامې اغوستې او خلکو به سوچ کوه چې هغه الک دی.

د نوې هټۍ په جوړولو سره د هغوي په کار او بار کې آسانیاوې راغلې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

مور يې هم اوبدلو او خياطۍ ته مخه وکړه.

هغې به هم د ماشومانو او ښځو جامې ګنډې او د کور خرڅ کې به يې مرسته کوه.

د ګنډلو ماشين يې د يوې خيرې موسسې له خوا تر لاسه کړی و.

څه وختونه تېر شو.

هغې سنځلې او خپلې کوشنۍ لور ته د کاليو ګنډل او اوبدل ورزده کړل.

هغوی به هم د وزګارتيا په وخت کې، په ګنډلو او اوبدلو لګيا وې.

هغوی په کور کې د خياطۍ کورس هم جوړ کړ.

د شريف ښځې به نجونو ته سبق و ويل او يوه څه پيسې به يې هم ګټې.

د هغوی روزګار ورځ په ورځ مخ په ښه کېدو شو.

هغوی د هټۍ تر څنګ بله هټۍ هم خلاصه او الته به يې خياطي هم کوه.

په ژوند کې ډېر خوشحاله وو.

کله به يې د پلار آرمان کوه او ويل يې:

کاشکې زمونږ پلار ژوندی وی.

هغه به اوس آرامه وی.

مونږ به د هغه خدمت کوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

اوس مونږ کوشنی کور او دوې هټۍ لرو.

ټول لګیا (مصروفه) یوو.

څه وخت تېر شو.

د شریف ښځه ناروغه شوه.

د هغې کوچنۍ خور به د هغې دوایي کوه او هم یې د کور کتغ پخاوه.

ډوډۍ به یې د نږدې نانوایي نه په پیسو اخیسته.

څو ورځې وروسته د هغې مشره لور او زوم د سنځلې د مور پوښتنې ته راغلل.

د هغې مور ډېره ناروغه وه.

هغه د یوې اونۍ له پاره الته پاتې شوه.

هغې به هم د مور خدمت کوه.

اونۍ وروسته یې زوم خپلې ښځې ته و ویل:

ستا د مور کور کوټې ډېرې دي.

ته خپلې مور ته دې و وایه، که چېرې مونږ ته یوه کوټه راکړي.

هسې مونږ په کرایې کورونو کې ژوند کوو.

کومه کرایه چې د کور خاوند (مالک) ته ورکوو، هغه به ستا مور ته ورکړو.

مونږ به دلته هوسا او هم ستا د مور سره به مرسته وکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنئ سوداګره

....

هغه به پر مونږ ډاده وي.

هغې و منه او خپلې مور ته یې د مېړه خبرې او پرېکړه و ویله.

مور یې ومنه او هغې ته یې و ویل:

کرایې ته اړ تیا نه شته.

د خدای فضل دی.

مونږ چلېږو او په خبټه ماړه یو.

ستاسو به مونږ ته تکیه او زمونږ زړه به په تاسو ډاډه وي.

اونئ وروسته هغوی خپلې مور کور ته کډه راوړه.

هغوی به هم له سنځلې سره په هټئ کې مر سته کوه.

د شریف دوبیمې لور هم دلته اوبدل او خیاطي زده کړه.

هغوی به هم په ننداړتونونو کي ځینې خپل اوبدلي او ګنډلي شیان ایښودل.

خلکو به هم فرمایښتونه ورکول.

هغوی په اوبدلو او ګنډلو کې مشهوره شول.

ورځې تېرېدې.

د هغوی روزګار هم ښه کېده.

د هغوی کوشني تولیدات بهر ته هم لاره و مونده.

د شریف کوشنئ لور ښونځي ته تله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

هغې ډېر ښه ذهن درلود او په ښوونځي کې لمړۍ نمره وه.

په کوشنيوالی کې هغې ديني زده کړې هم کوې.

هغي قرآنکريم هم لوستی شو.

هغی به د سنځلې سره هم په ديني زده کړو کې مرسته کوه.

په سيمې کې هټۍ ډېرې شوی.

د هغوی د هټۍ ګټه هم لږه شوه.

هغوی هټۍ بنده او د خياطی هټۍ ته يې وده ورکړه.

همدا راز هغوی يوه کوشنۍ ديني مدرسه د نجونو له پاره جوړه کړه.

په پسرلي، دوبي او مني که به يې د انګړ په مخ نجونو ته سبق وايه او په ژمي کې به يې، يوه کوټه تودوه او په بيلا بيلو وختو نو کې به درس ورکاوه.

څه موده نوره هم تېره شوه.

د شريف کوچنۍ لور هم پيغله شوه.

د هغې له پاره هم رايباران راتلل.

مور به يې ټوکې کوې.

هغې به ويل:

زه خپله آخري لور چا ته نه ورکوم.

هغه د سنځلې او ځان خدمت له پاره ساتم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

هغې به څه نه ویل او خندل.

که چا به ترې پوښتنه وکړه چې په رښتیا مېړه نه کوې؟

هغې به ویل:

هو!

سمه ده!

مور مې رښتیا وایي.

یوه کال وروسته د هغې په سېي رایباران راغلل.

د مور یې زړه نه وه چې ژر هغه مېړه ته ورکړي.

خو!

نصیب اوقسمت!

بل څه کوي، چې انسان یې په سوچ کې هم نه وي.

د هغې دوېیمه لور د خپل مېړه او دوو ماشومانو سره بهر ته لاړل.

سنځله، مور او کشره خور یې بیا یواځې پاتې شوو.

د سنځلې کوشنۍ خور د پاره هم رایباران ډېر شوو.

رایباران هم د نورو په شان ښه خلک وو.

دا ځل د جلۍ مور یوه شرط درلود او د خپل شرط یې د رایبارانو سره ګډ (شریک) کړل.

د هغې شرط دا وه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

زه په یوه شرط خپله لور تاسو ته درکوم چې ستاسو زوی زمونږ سره پاتې (خانه داماد) شي.

تاسو پوهېږی چې سنځله معیوبه او زه هم سپین سرې شوې یم.

نه د کار څوک لرو او نه د خدمت.

رایبارانو یې و ویل:

د تاسو خبره رښتیا ده.

په دې هېواد کې، بې له نارینوو نه ژوند مخ ته وړل هم آسانه کار نه دی.

انسان، جوړې او ناروغې لري.

مونږ به د الک سره خبرې وکړو، که چېرې هغه په دې خبرې خوښ (رازي) و، مونږ به بیا راشو، او که هغه خوښ نه و، د مونږ اوتاسو دې خدای پامان وي.

د شریف ښځې و منه.

رایباران له ځایه پاځېدل، د شریف ښځې او سنځلې سره یې خدای پامانې وکړه بیا خپل کور ته، روان شوو.

څو ورځې وروسته هغوی بیا راغلل.

د شریف مور ته یې و ویل:

مونږ د الک سره خبره وکړه، هغه خوښ(رازی) دی.

د شریف ښځه خوشحاله شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

كوشنۍ سوداګره

....

بيا يې هغوی ته و ويل:

تاسو ځو ورځې وروسته نارينه هم راولئ.

مونږ به تاسو ته دسمال درکړو.

هغوی و ويل:

مونږ ته اوس کوشنی دسمال (لفظ) راکړئ.

نور مراسم به د رواجونو سره تر سره شي.

د شريف ښځې و منه او هغوی ته يې کوشنی دسمال د لفظ په توګه ورکړ.

نوي رايباران د نورو په شان د هغې کوشنی دسمال واخيست.

بيا وروسته له نارينوو سره راغلل او لوی دسمال يې تر لاسه کړ.

مياشت وروسته يې کوژده وکړه.

کال وروسته يې واده په هوټل کې تر سره کړ.

هغوی ورته د اړتيا ټول شيان واخيستل او د واده نه وروسته د شريف د ښځې کور ته لاړل.

هغوی الته خپل نوی ژوند پيل کړ.

هغوی دواړو به د سنځلې او مور سره يې مرسته کوه.

وختونه تېر شول.

د شريف ټولې لورګاني پرته له سنځلې د ماشومانو خاوندال شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

د شریف ښځه اوس نیا ده او تر لس ډېر لمسیان لري چې په کې اته الکان او دوې نجونې دي.

سنځله تر اوسه هم یوازې (مجرده) ده.

د هغې ښکلې په نصیب کې واده نه و.

مور یې تر اوسه هم ژوندۍ ده.

هغه د ګنډلو او اوبدلو کار کوي.

هغه اوس د سوداګریز ته نه، بلکه خپلو لمسیانو ته په وړیا توګه کالي جوړوي.

سنځله هم د اوبدلو او ګنډلو کارونه مخ ته وړي.

هغه په خپل ژوند کې خوشحاله او د خدای عبادت کوي.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنی سوداګره

....

د چاپ شویو کتابونو لېست

١. معماری افغانستان
٢. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری
(بخش شفاخانه ها)
٣. راهنمود طلایي
(برای اساتید انستیتوت های تخنیکي و ساختمانی افغانستان)
٤. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
٥. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
٦. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
٧. معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)
٨. معماری شهر کابل (بی بی مهرو)
٩. افغانستان در قرن تکنالوژی
١٠. زونبندی اقلیم و زلزله افغانستان
١١. صدقه جاریه / دنیای انجینری
١٢. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد اول (١٩٩٠ الی ٢٠٢١)
١٣. داستان حقیقی با مقیاس معماری
١٤. فرار از کشور- با تصاویر مستند
١٥. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
١٦. پخسه در افغانستان
١٧. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
١٨. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد دوم (١٩٩٠ الی ٢٠٢١)

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۹. منار جام – الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲٤. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چېر ته چې قانون نه شته (ګډوډي د افغانستان په معمارۍ کې)
۲٦. مډرنه جوما تونه ,, پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه – مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکې - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
(تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی تخنیک کابل)
۳٤. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او ګلچین (پښتو ناول)
۳٦. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد اول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

٣٩. برف ها آب میشود
٤٠. رسم و تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
٤١. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
٤٢. بوډا ښکاري (پښتو ناول)
٤٣. د اسلامي معمارۍ پیل
٤٤. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
٤٥. حیوانات شوخ (ناول به زبان دری)
٤٦. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد دوم)
٤٧. د شپیلۍ مینه (مه ینه) په کچه ګړۍ کې (پښتو ناول)
٤٨. حشمت خان د کلا معماري
٤٩. د افغان الک او آذري جلۍ مینه (پښتو ناول)
٥٠. د وچو بنونه او پارکونو معماري
٥١. د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګي کې (پښتو ناول)
٥٢. د ژرنده ګړې ماما مینه (پښتو ناول)
٥٣. په اسلامي نظام کې ودانیز پرمختګ
٥٤. شپنه ادې (پښتو ناول)
٥٥. بې زده کړې پوی (پښتو ناول)
٥٦. د مینې تاو (پښتو ناول)
٥٧. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کې تر ټولو نوې او ګړندۍ کړنلاره د معمارانو او اېنجینېرانو(انجینرانو) له پاره
٥٨. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد سوم)
٥٩. سیدو او عیدو - د کوشنیوالي خواږه ملګري (پښتو ناول)
٦٠. د یوې میاشتې ناوې (پښتو ناول)
٦١. دخاځکو هار (د یوه سړي لنډې کیسې)

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

٦٢. د کابل ښار اصلي معماري (مراد خانۍ)
٦٣. کوشنۍ سوداګره (پښتو ناول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشنۍ سوداګره

....

د کار لاندې کتابونو لېست

١. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد چهارم)
٢. سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري
٣. لیونۍ لېوه
٤. سپین کارغه
٥. سور تنور
٦. خړه بیزو
٧. بندي مرغه
٨. توده بړستن
٩. بې وخته باران
١٠. د ژوند پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوښنۍ سوداګره

....

د امکان او وخت په صورت کې

١. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
٢. تاریخ معماری افغانستان
٣. حویلی های آسمان خراش
٤. ارتباط گذ شته، حال و آینده در معماری
٥. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
٦. شیطان چراغ
٧. خاطره ها

(c) ketabton.com: The Digital Library

Small Seller

Written by: Architect PHD Hashmatullah Atmar

Date: july - August /2025

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library